

Καλημέρα

Άλλωστε
ας μη ξεχνάμε,
ότι ποτέ
στα τόσα χρόνια
τις ημέρες
τις νύχτες
τις στιγμές,
Ποτέ
δεν πέταξες
από πάνω σου,
αυτόν τον επίπλαστο άνδρα...
Παρά μονάχα,
σήμερα το πρωί,
νομίζοντας
ότι κοιμάμαι,
δυο-τρία
δάχτυλα
άγγιξαν τα μαλλιά μου.
Καλημέρα...

Με σένα

Έχω μερτικό στις πληγές·
Μη μου τις στερείτε...
Δίχως δικαίωμα,
ανάβετε φωτιές
και καίτε τις μνήμες!
Είναι δικό μου το κορμί
που υπάρχει εδώ·
και αυτή η διάσταση
μου ανήκει.
Αγγίζω με τα δάχτυλα
τα σημάδια,
τα σημάδια σου·
Ο χορός των βρυκολάκων
ξεκίνησε·
ρουφούν το αίμα
ελπίζοντας
στην απώλεια της ζωής.
Δάγκωσέ με,
εγώ·
θα κυλιστώ μαζί σου
μέχρι το άπειρο...

Ο κόσμος μου

Εδώ·

είναι

ο κόσμος μου!

Πάνω

στα μικρά καρώ

του σεντονιού·

Μέσα

στα εμπριμέ

σκεπάσματα·

Πλάι

στις ριγέ

κουρτίνες...

ουουουουου

Πόσα πολλά χρώματα

κάτω

από το λευκό

ταβάνι.